

Globalna podaż rzepaku w sezonie 2014/15

W bieżącym sezonie 2014/15 prognozy globalnej produkcji rzepaku z końca lutego br. wzrosły o 0,7 mln ton (wobec stycznia br.), ale wobec poprzedniego sezonu 2013/14 będą mniejsze o 1,6% czyli o 1,1 mln ton do poziomu 69,1 mln ton wobec 70,2 mln ton sezon wcześniej oraz 64 mln ton przed dwoma sezonami. Należy zauważyć, że od września poprzedniego roku perspektywy zbiorów rzepaku w sezonie 2014/15 poprawiły się, bowiem wówczas globalne zbiory przewidywano na poziomie jedynie 67,5 mln ton. Jesienne zbiory rzepaku w Kanadzie, jakkolwiek były niższe niż rekordowe 18,2 mln ton w poprzednim sezonie, to jednak okazały się znacznie wyższe niż we wcześniejszych latach osiągając 15,6 mln. Zbiory rzepaku w Australii mogą osiągnąć około 3,4 mln

ton (-11% wobec poprzedniego sezonu). Obecnie ocenia się, że globalna podaż rzepaku wzrośnie w bieżącym sezonie o 2,2% do 76,9 mln ton, co oznacza podaż większą o około 1,7 mln ton. Będzie to możliwe dzięki zgromadzonym znacznym zapasom. W Unii Europejskiej dzięki rekordowym zeszłorocznym zbiorom zapasy rzepaku wzrosły z 0,83 mln ton na początku lipca 2014 roku. Pod koniec czerwca br. przewiduje się ich rekordowy poziom 1,5 mln ton do 1,6 mln ton, czyli niespełna dwukrotnie więcej niż rok wcześniej. Te wysokie zapasy, które oznaczają również w lipcu br. wysoki poziom zapasów początkowych dla następnego sezonu 2015/16, będą z pewnością stanowić bufor dla przewidywanego spadku zbiorów w UE-28 latem br.

Bilans rzepaku na świecie (mln ton)

	12/13	13/14	14/15p	zmiana w %
zapasy początkowe	5,85	5,05	7,82	54,9
Produkcja	64,00	70,21	69,10	-1,6
UE28 (30 VI)	19,80	21,23	24,18	13,9
<i>Rosja</i>	1,04	1,39	1,45	4,3
<i>Ukraina</i>	1,30	2,47	2,35	-4,9
<i>Kanada</i>	14,02	18,20	15,56	-14,5
<i>Chiny</i>	12,70	11,80	11,20	-5,1
<i>Indie</i>	7,00	7,35	6,70	-8,8
<i>Australia</i>	4,26	3,85	3,41	-11,4
PODAŻ	69,85	75,26	76,92	2,2
Przerób	61,82	64,38	66,88	3,9
inne użycie	2,98	3,06	3,11	1,6
POPYT	64,80	67,44	69,99	3,8
zapasy końcowe	5,05	7,82	6,93	-11,4
<i>UE28 (30 VI)</i>	0,94	0,83	1,59	91,6
<i>Kanada (31 VII)</i>	0,59	2,36	1,57	-33,5
<i>pozostałe kraje</i>	3,52	4,63	3,77	-18,6
zapasy/zużycia %	7,8	11,6	9,9	-14,6

Źródło: Oil World, p- prognoza

Źródło: PSPO za Fammu Fapa na podst. Oil Word

W numerze:

- Globalna podaż rzepaku w sezonie 2014/2015.str. 1
- Większa podaż oleistych dzięki soistr.2
- Stabilna produkcja oleistych w Kazachstaniestr.2, 3
- Prognozy spadku produkcji rzepaku wg BGŻstr.3
- Prognozy KE wielkości produkcji oleistych w UE do 2024str. 4
- Zmiany w przepisach dotyczących biopaliwstr. 4, 5
- Bezpieczeństwo GMO – ENNSERstr. 5
- Powierzchnia upraw GMO w 2014 rokustr. 6
- Notowaniastr.7

Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju

ul. Grzybowska 2 lok. 49
00-131 Warszawa
tel.: 22 313 07 88
fax.: 22 436 39 66
e-mail: biuro@pspo.com.pl
www.pspo.com.pl

Oil Express:

Redakcja: **Joanna Żuchniewicz**
Foto: własne, www.freefoto.pl,
www.pixabay.com

Większa podaż oleistych dzięki soi

W bieżącym sezonie 2014/15 prognozy globalnej produkcji 7 podstawowych surowców oleistych z końca stycznia br. wzrosły o 3,9 mln ton (wobec listopada'14), a wobec poprzedniego sezonu o 4,7% czyli 23,1 mln ton do rekordowego poziomu 513,4 mln ton wobec 490,3 mln ton sezon wcześniej oraz 458,9 mln ton przed dwoma sezonami. Największy przyrost wobec poprzedniego sezonu dotyczy soi (+9,5%) do 312,1 mln ton oraz ziarna palmy olejowej do 15,3 mln ton (+3,4%), natomiast produkcja bawelny była stabilna na poziomie 44,9 mln ton. Równoległe spadki zbiorów dotyczą:

rzepaku do 68,5 mln ton (-2%), słonecznika do 40,4 mln ton (-5,2%), orzechów ziemnych do 27,1 mln ton (-4,6%). W sezonie 2014/15 o około 3,9 mln ha powinny wzrosnąć zasiewy 7 najistotniejszych upraw oleistych do rekordowego poziomu 263,8 mln ha przy ekspansji obszarowej upraw w Ameryce Płn. i Płd., WNP czy Indonezji oraz Malezji. W bieżącym sezonie produkcja soi powinna wzrosnąć istotnie o 27,1 mln ton do rekordowego poziomu 312,1 mln ton. Dzięki rekordowej produkcji, podaż 7 najważniejszych surowców oleistych powinna wzrosnąć o 34,9 mln ton do

rekordowego poziomu około 596,8 mln ton (październik/wrzesień), w tym największy przyrost podaży dotyczy soi. Równoległe produkcja rzepaku się zmniejszy, ale jego podaż również wzrosnie dzięki zużywaniu zapasów. W UE produkcja rzepaku wzrosła z 21,2 do rekordowego poziomu 24,2 mln ton. Wbrew wzrostowi przerobu oleistych pod przewodnictwem soi w trakcie bieżącego sezonu rosą zapasy 7 surowców oleistych, aby pod koniec sezonu osiągnąć rekordowe 102 mln ton (+22%), czyli więcej o 18,5 mln ton. Zapasy samej soi osiągną również rekordowe 89 mln ton (+29%).

Bilans 7 głównych surowców oleistych na świecie (mln ton)

	12/13	13/14	14/15p	zmiana w %
zapasy początkowe	67,1	71,6	83,4	16,5
Produkcja w tym:	458,9	490,3	513,4	4,7
soja	266,5	285,0	312,1	9,5
bawełna	45,4	44,9	44,9	0,0
orzech ziemny	28,1	28,4	27,1	-4,6
słonecznik	35,7	42,6	40,4	-5,2
rzepak	63,8	69,9	68,5	-2,0
ziarno palmy olejowej	14,0	14,8	15,3	3,4
kopra	5,4	5,0	5,1	2,0
PODAŻ	526,0	561,9	596,8	6,2
w tym: soja	321,1	344,7	380,9	10,5
zużycie w tym:	454,4	478,6	494,9	3,4
soja	261,4	275,9	292,2	5,9
słonecznik	35,9	42,1	40,4	-4,0
rzepak	64,6	67,2	69,5	3,4
inne	92,5	93,4	92,8	-0,6
zapasy końcowe	71,6	83,4	101,9	22,2
w tym: soja	59,7	68,8	88,7	28,9
zapasy/zużycia %	15,8	17,4	20,6	18,2

Źródło: Oil World, p- prognoza

Źródło: FAMMU/FAPA na podst.: Oil World

Stabilna produkcja oleistych w Kazachstanie

W 2014 roku w Kazachstanie miał miejsce wzrost arealu pod zbiory roślin oleistych, jednak niekorzystna aura jeszcze jesienią 2013 roku przyczyniła się jedynie do stabilizacji produkcji na poziomie około 1,7 mln ton. Nie powtórzyły się rekordowe zbiory słonecznika z 2013 roku głównie pod wpływem utraty 80 tys. ha upraw, co wpłynęła 11% redukcję zbiorów do 513 tys. ton. Dalej uprawa ta była najistotniejsza, bowiem

stanowiła 32% udział. Straty dla arealu rzepaku stanowiły około 60 tys. ha, ale jego produkcja była na stabilnym poziomie 242 tys. ton. Produkcja soi miała tendencję zwykłą o 7% do 218 tys. ton. Najbardziej ucierpiała bawełna, której produkcja spadła o 19% do 176 tys. ton oraz krokosz barwierski (-23%). Len, który w poprzednim roku miał istotny 26% udział zaskoczył producentów wysokim plonem, co

skutkowało rekordowymi zbiorami na poziomie 420 tys. ton (+42%) pomimo najpoważniejszych strat 150 tys. ha arealu. Istotny wzrost podaży lnu w Kazachstanie przy ograniczonym zużyciu wewnętrznym przyczyni się do wzrostu eksportu w okresie styczeń/lipiec'2015 do 290 tys. ton wobec 159 tys. ton w analogicznym okresie rok wcześniej z czego gros trafi do Unii.

Ciąg dalszy na następnej stronie

Stabilna produkcja oleistych w Kazachstanie – cd.

Produkcja oleistych w Kazachstanie (tys. ton)

	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15	zmiana w %
soja	114	153	170	203	218	7,4
bawełna	132	185	209	218	176	-19,3
słonecznik	329	409	400	573	513	-10,5
rzepak	109	149	117	242	242	0,0
krokosz barwierski	122	151	127	175	135	-22,9
len	95	273	158	295	420	42,4
Razem:	901	1320	1181	1706	1704	-0,1

Źródło: Oil World

Źródło: PSPO za Fammu Fapa na podst.
Oil Word

Prognozy spadku produkcji rzepaku wg BGŻ

Według analityków BGŻ, Międzynarodowa Rada Zbożowa (IGC) pod koniec lutego br. przedstawiła wstępne prognozy światowych zbiorów rzepaku w przyszłym sezonie 2015/16. Eksperti IGC oceniają, że globalna produkcja tego surowca może osiągnąć poziom najniższy od 3 sezonów i wynieść 68,9 mln t wobec 71,6 mln t w sezonie bieżącym i 71,5 mln t w sezonie poprzednim.

Przyczyną spadku prawdopodobnie będą niższe plony rzepaku w stosunku do bardzo wysokich uzyskanych w poprzednich dwóch sezonach, ponieważ powierzchnia upraw prawdopodobnie pozostanie zbliżona do tej w sezonie 2014/15.

W Unii Europejskiej, która jest największym światowym producentem rzepaku, eksperci IGC oczekują zbiorów na poziomie ok.

21,2 mln t, czyli o ponad 10 proc. niższych niż w sezonie 2014/15. Spadek produkcji będzie konsekwencją zarówno mniejszego arealu zasiewów (ceny rzepaku w momencie siewów były niskie), jak i niższych plonów w stosunku do rekordowo wysokich ubiegłorocznych. Obecnie stan upraw rzepaku w UE oceniany jest na ogół, jako dobry. Eksperti IGC zwracają jednak uwagę na dość duże straty spowodowane przez szkodniki w niektórych regionach - m.in. Niemiec i Wielkiej Brytanii - co ma związek z ujemnym zakazem stosowania insektycydów z grupy neonikotynoidów do zaprawiania nasion rzepaku.

Zbiory rzepaku na Ukrainie oceniane są wstępnie na 1,9 mln t, tj. o blisko 20 proc. mniej niż w 2014 r. Powierzchnia zasiewów rzepaku ozimego, podobnie jak w UE, jest

niższa niż przed rokiem. Poza tym, wyższe ceny środków produkcji w połączeniu z wysokim kosztem kredytowania skłoniły/sklaniają ukraińskich rolników do ograniczenia ich zużycia, co będzie miało negatywny wpływ na wysokość plonów w br.

W przypadku Kanady eksperci IGC oczekują niewielkiego wzrostu zbiorów w br. (o niecałe 3 proc. rok do roku) do 16 mln t, ze względu na spodziewany wzrost powierzchni zasiewów. Tak naprawdę jednak kanadyjscy rolnicy decyzje dotyczące zasiewów canoli będą podejmować dopiero w kolejnych miesiącach. Mimo że opłacalność produkcji canoli uważana jest obecnie za wyższą w stosunku do innych upraw, w relacji do pszenicy jarej nastąpił jej spadek w porównaniu z ub.r.

Źródło: PSPO za BGŻ

International Grains Council

Prognozy KE wielkości produkcji oleistych w UE do 2024

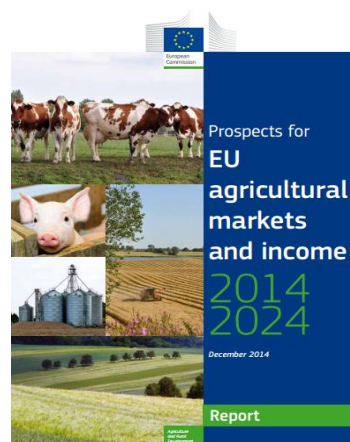
W najbliższej dekadzie unijni analitycy nie przewidują gwałtownego wzrostu zarówno w produkcji oleistych jak i w wielkości powierzchni tych upraw. Prognozy mówią raczej o pewnej stagnacji. W grudniu 2014 r. Komisja Europejska opublikowała raport: Perspektywy dla rynków rolnych i dochodów rolniczych w UE w latach 2014-2024. W przypadku roślin oleistych analitycy nie oczekują gwałtownych zmian. Zarówno produkcja oleistych jak i powierzchnia ich uprawy powinna się ustabilizować.

W 2014 roku zbiory rzepaku były rekordowe i osiągnęły wartość około 33 mln ton. Do 2024 roku nikłe są szanse by wynik ten się powtórzył. Prognozy nie mówią o gwałtownym wzroście ani o drastycznych spadkach

produkcji, raczej o pewnej stagnacji. Hamująco na wzrost zbiorów w najbliższych latach będzie wpływać z jednej strony stabilizujący się popyt na biopaliwa, a z drugiej ograniczona wydajność rzepaku.

W strukturze produkcji oczywiście dominować będzie rzepak, w 2024 r. zbiory mają wynosić ok. 21,5 mln ton, a powierzchnia tej uprawy ma się ustabilizować na poziomie 6,7 mln ha. Analitycy także nie przewidują większych zmian w wielkości produkcji słonecznika. Jego zbiory mają wynieść około 9 mln ton w 2024 r.

Niewielki wzrost zbiorów unijni eksperci przewidują jedynie w produkcji soi. W 2024 r. zbiory tej uprawy mają wynieść ok. 1,5 mln ton.

Podsumowanie raportu na temat prognoz dotyczących rozwoju sytuacji na wybranych rynkach rolnych w perspektywie kolejnych 10 lat zaprezentował Tassos Haniotis podczas konferencji prasowej, która miała miejsce pod koniec stycznia w Brukseli.

Źródło : PSPO za Portal Spożywczy

Zmiany w przepisach dotyczących biopaliw

Udział biokomponentów pochodzenia rolniczego w rynku paliw zostanie ograniczony do 6 procent - tak zakłada stanowisko komisji środowiska w Parlamencie Europejskim. Pomysłodawcy uważają, że, paradoksalnie, rosnące zapotrzebowanie na biopaliwa pośrednio wpływa na wzrost emisji szkodliwych substancji.

Polska kilka tygodni temu – z czteroletnim opóźnieniem – w pełni wdrożyła unijną dyrektywę o promocji odnawialnych źródeł energii w zakresie biopaliw. W Parlamencie Europejskim trwają prace nad ograniczeniem obowiązkowego udziału biokomponentów pochodzenia rolniczego w rynku paliw (do 6 proc.). Autorzy tej propozycji argumentują ją tym, że rosnące zapotrzebowania na biopaliwa powoduje problemy przy

wykorzystywaniu gruntów. Żeby wygospodarować więcej gruntów, wycinane są lasy i osuszane mokradła, a to pośrednio wpływa na zwiększenie emisji dwutlenku węgla. Dlatego dyrektywa ma promować wykorzystanie biopaliw np. z odpadów rolnych czy drzewnych.

– Kluczowym elementem propozycji legislacyjnej jest ustanowienie ograniczenia stosowania biopaliw wytwarzanych z surowców rolnych oraz uwzględnienie emisji gazów cieplarnianych związanych ze zjawiskiem tzw. pośredniej zmiany użytkowania gruntów. 24 lutego odbyło się głosowanie w sprawie projektu rekomendacji dla stanowiska PE na poziomie komisji środowiska. Pierwsze wnioski nie są zbyt optymistyczne, ale to ustalenia w tzw. trialogu (Rada, KE i PE) będą

nadawać ton nowej dyrektywie – mówi Adam Stępień, dyrektor generalny Krajowej Izby Biopaliw. – Na to dodatkowo nakłada się dyskusja o dalszej przyszłości branży OZE w Europie, to cały czas niestety nie jest nam znana rama prawna, jeżeli chodzi o stosowanie biopaliw po roku 2020. Ostatnie nowelizacje polskiej ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych uporządkowały niektóre praktyczne aspekty związane z zasadami prowadzenia działalności wytwórczej biokomponentów od strony legislacyjnej. Wprowadzono m.in. szczegółowe przepisy dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych oraz wdrożono istotne dla sektora biopaliw zmiany w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Ciąg dalszy na następnej stronie

Zmiany w przepisach dotyczących biopaliw

Prezydent Bronisław Komorowski podpisał ostatnią nowelizację ustawy o biokomponentach i biopaliwach pod koniec stycznia. Nie wprowadziła ona wielu zmian i była przede wszystkim techniczna. Jak dodaje dyrektor KIB, to typowa korekta i uszczegółowienie rozwiązań, które obowiązywały już od maja ubiegłego roku. Od 1 stycznia wszystkie biopaliwa na krajowym rynku muszą spełniać nowe normy certyfikacji pod kątem tzw. zrównoważonego rozwoju, co w praktyce sprowadza się m.in. do konieczności zapewnienia wymaganego progu redukcji emisji gazów cieplarnianych w porównaniu do ich kopalnych, ropopochodnych odpowiedników.

Z perspektywy nowelizacji ustawy o systemie monitorowania i

kontrolowania jakości paliw dla branży wytwórczej biokomponentów, w szczególności bioetanolu, najważniejsze było umożliwienie sprzedaży benzyny E10, czyli z 10-procentowym dodatkiem biopaliw. Choć na razie nikt nie wprowadził takiej benzyny do obrotu, Stępień ocenia, że po zmianie prawa jest to kwestia czasu. Benzyny E10 są niezbędne do tego, by Polska mogła wypełnić zawarty zarówno w unijnych, jak i krajowych przepisach cel pozyskiwania 10 procent energii w transporcie ze źródeł odnawialnych do 2020 r.

– Ten cel ma być realizowany w zdecydowanej większości poprzez stosowanie biokomponentów w paliwach normatywnych i biopaliwa ciekłe.

To jest, niestety, raczej perspektywa krótkoterminowa, bo mamy już rok 2015 – mówi Adam Stępień.

Mimo że ostatnia nowelizacja nie wprowadziła wielu zmian, to doprowadziła ostatecznie do wdrożenia w pełni unijnej dyrektywy o promocji OZE z 2009 r. Pierwotny termin jej wdrożenia upłynął już 5 grudnia 2010 r. Polska do tej pory wdrażała jedynie niektóre części unijnego prawa w tym zakresie. Dlatego Komisja Europejska w 2013 r. pozwała nasz kraj w unijnym Trybunale Sprawiedliwości. Bruksela domagała się 133 tys. euro za każdy dzień opóźnienia. 27 lutego KE poinformowała o wycofaniu z Trybunału sprawy przeciwko Polsce.

Źródło: PSPO za Biztok na podst. KIB

Bezpieczeństwo GMO - ENSSER

Dnia 24 stycznia br. grupa ponad 300 naukowców skupionych w ENSSER - Europejska Sieć Naukowców dla Odpowiedzialności Socjalnej i Środowiskowej podpisała dokument dotyczący utrzymującego się braku naukowego konsensusu w kwestii bezpieczeństwa GMO. Organizacja ENSSER powstała w 2009 roku w celu zbliżenia nauki i badań dla ochrony środowiska, różnorodności biologicznej i zdrowia ludzi przeciw negatywnym wpływom nowych technologii i ich produktów. Naukowcy ocenili, że pozorny konsensus wobec GMO jest sztuczny. Rygorystyczne oceny bezpieczeństwa GMO są hamowane z powodu braku niezależności zainteresowanych. Wg ENSSER badania mające na uwadze dobro

publiczne są dalej hamowane, a dostęp do informacji o badaniach jest ograniczany. Naukowcy wyrazili opinię, że nie oceniają czy produkty GMO są bezpieczne czy nie, ale ostrzegają, że debata i obiektywna analiza tych kontrowersyjnych upraw jest wprowadzana na fałszywe tory. Pierwsze krytyczne wobec kwestii GMO stanowisko naukowcy skupieni w ENSSER zajęli już w październiku 2013 roku, w odpowiedzi na twierdzenia lobby biotechnologicznego, że jakoby jest wśród naukowców konsensus wobec GMO. Jeden z sygnatariuszy dokumentu, profesor Genetyki i Biologii Molekularnej Jack Heinemann z Uniwersytetu Canterbury wyraził opinię, że "zaufanie publiczne wobec GMO nie wzrośnie, tak długo

jak niektórzy uczeni będą próbować trzymać się z dala od zadawanych pytań o ich bezpieczeństwo czy efektywność. Nawet jeśli odpowiedzi na temat istniejących odmian GMO pojawią się już jutro, to nie oznacza, że kolejne produkty GMO w przyszłości powinny być wykluczone z zadawania nowych pytań”.

Źródło: PSPO za Famu Fapa na na podst. Farming

Powierzchnia upraw GMO w 2014 roku

Wg lobby biotechnologicznego z organizacji ISAAA na świecie w 2014 roku wobec 2013 nastąpił wzrost powierzchni uprawy roślin GMO o 6,3 mln ha do 181,5 mln ha, tj. o 3,6%. Od 1996 do 2014 roku miał miejsce około 107-krotny wzrost powierzchni uprawy z 1,7 mln ha. Przyrost powierzchni w zeszłym roku był nieznaczny po rekordowej 10% zmianie w 2010 roku. Ilość rolników na świecie uprawiających modyfikowane genetycznie uprawy to około 18 mln (bez zmian) z 28 państw świata. Ponad 90% rolników uprawiających rośliny genetycznie zmodyfikowane (około 16,5 mln) stanowili właściciele małych i niezamożnych gospodarstw z krajów rozwijających się.

W 2014 roku ilość państw uprawiających GMO wzrosła z 27 rok wcześniej do 28 (20 krajów

rozwijających się oraz 8 rozwiniętych). W zeszłym roku 11 państw świata uprawiało około i powyżej 1 mln ha upraw GMO, a pierwsze 9 w kolejności powyżej 2 mln ha (tabela poniżej). W 2014 r. największy obszar uprawy przypadł „tradycyjnie” na Stany Zjednoczone – 73,1 mln ha (wobec 70,1 mln ha rok wcześniej) przed Brazylią – 42,2 mln ha (wobec 40,3 mln ha) oraz Argentyną – 24,3 (wobec 24,4 mln ha). Kolejne państwa to Kanada 11,6 mln ha (wobec 10,8 mln ha), Indie 11,6 mln ha (wobec 11 mln ha), Chiny 3,9 mln ha (wobec 4,2 mln ha), Paragwaj 3,9 mln ha (wobec 3,6 mln ha), Pakistan 2,9 mln ha (wobec 2,8 mln ha), RPA 2,7 mln ha (wobec 2,9 mln ha), Urugwaj 1,6 mln ha (wobec 1,5 mln ha) oraz Boliwia 1 mln ton (bez zmian). W 2014 pozostałe 17

państw o obszarze uprawy GMO poniżej 1 mln ha w kolejności malejącej powierzchni tych upraw to: Filipiny, Australia, Burkina Faso, Myanmar, Hiszpania, Meksyk, Kolumbia, Sudan, Chile, Honduras, Portugalia, Kuba, Republika Czeska, Kostaryka, Rumunia, Słowacja, Bangladesz (uprawa po raz pierwszy w 2014 roku). W 2014 roku państwa rozwijające uprawiały 53% GMO wobec 54% rok wcześniej (50% przed trzema laty), a państwa rozwinięte gospodarczo 47%. Zatem poprzedni rok był trzeci z rzędu, kiedy kraje rozwijające wyprzedziły rozwinięte. Wg NGO produkcja GMO na świecie obejmuje tylko kilka procent ziem rolnych, a uprawia je zaledwie 18 mln rolników spośród ponad 500 mln.

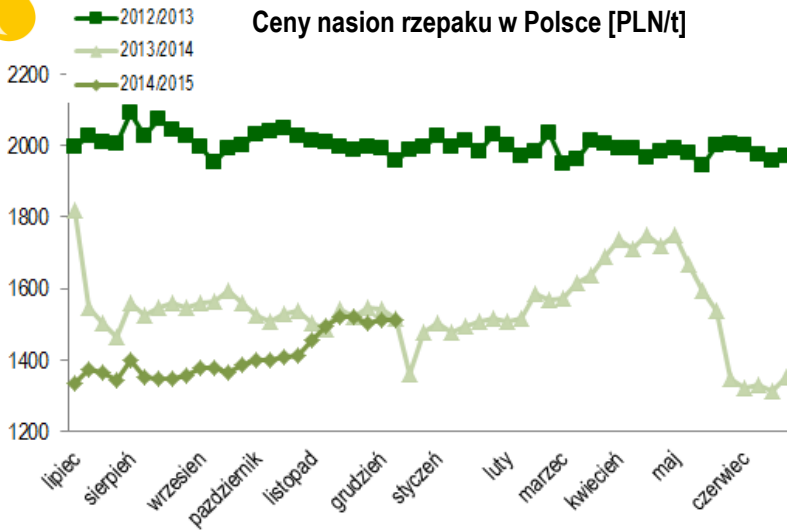
Powierzchnia upraw transgenicznych na świecie w 2014 r. (w mln ha)

Państwo	2013	2014	Uprawa GMO
USA	70,1	73,1	soja, kukurydza, bawełna, rzepak, dynia, papaja, alfaalfa, burak cukrowy
Brazylia	40,3	42,2	soja, kukurydza, bawełna
Argentyna	24,4	24,3	soja, kukurydza, bawełna
Indie	11,0	11,6	bawełna
Kanada	10,8	11,6	soja, kukurydza, rzepak, burak cukrowy
Chiny	4,2	3,9	bawełna, pomidor, papaja, słodki pieprz, topola
Paragwaj	3,6	3,9	soja, kukurydza, bawełna
Pakistan	2,8	2,9	bawełna
Afryka Południowa	2,9	2,7	kukurydza, soja, bawełna
Urugwaj	1,5	1,6	soja, kukurydza
Boliwia	1,0	1,0	soja
suma wszystkie:	175,2	181,5	

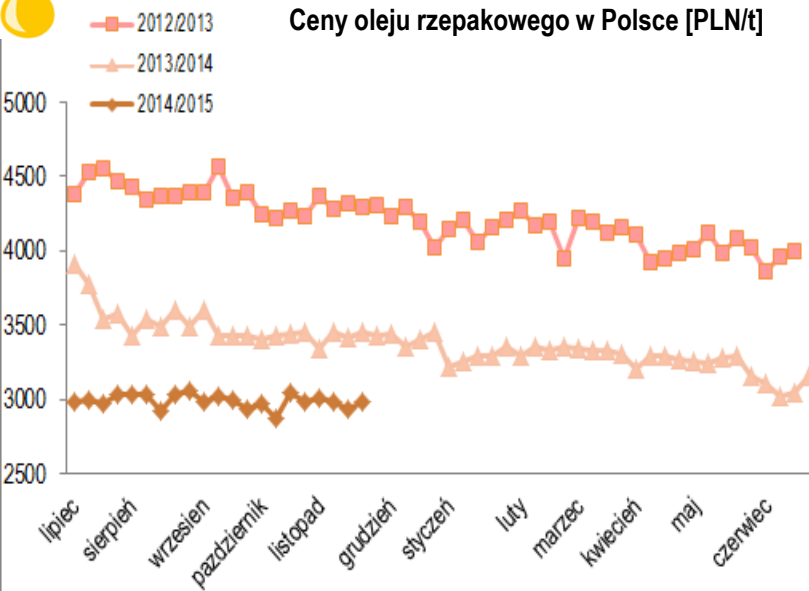
Źródło: ISAAA, * powierzchnia uprawy GMO poniżej 100 tys. ha

Źródło: PSPO za Fammu Fapa

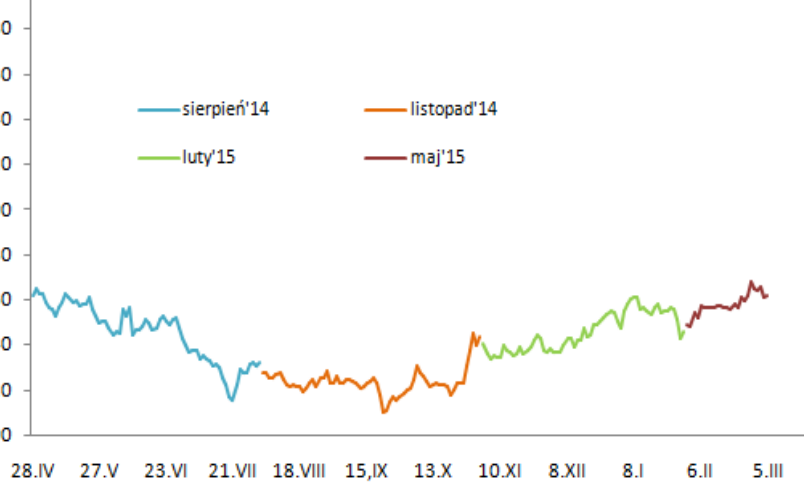
Ceny nasion rzepaku w Polsce [PLN/t]

Ceny oleju rzepakowego w Polsce [PLN/t]

Notowania MATIF na rzepak FOB [EUR/t]

opracowanie PSPO na podst. Euronext

**Średnie ceny produktów rzepakowych w Polsce
23.II- 1. III
Wg MRIRW**

Produkt	Cena netto [PLN/t]	Zmiana roczna [%]
Nasiona rzepaku	1512	-4,7
Olej rafinowany	2965	-10,8
Śruta	927	-7,3
Makuch	946	-6,8

**Polski handel zagraniczny
Wg MRIRW [t]**

Nasiona rzepaku	I-XII 2013	I-XII 2014
Eksport	773 837	792 995
Import	220 104	189 995
Olej rzepakowy	I-XI 2013	I-XII 2014
Eksport	390 971	485 418
Import	97 638	133 387

**Notowania MATIF na rzepak (FOB)
z dn. 6. III
Wg Euronext**

Dostawa	Cena [Euro/t]	Kurs EUR [PLN] (NBP)	Cena [PLN/t]
Maj' 15	362,5	4,1292	1496,8
Sierpień' 15	355,00		1465,9
Listopad' 15	356,25		1471
Luty'16	357,25		1475,2

**Notowania różne
Wg FAMMU/FAPA, Orlen**

Produkt	Jednostki	Cena
Nasiona rzepaku CIF październik/grudzień Hamburg 26 II	[USD/t]	408
Olej rzep. sur. FOB wrzesień Rotterdam 5.III	[EUR/t]	672
BIO 100 PKN Orlen 7 III	[PLN/m ³] netto	3655
BIO ON PKN Orlen 7 III	[PLN/m ³] netto	3705